

A zongoratanítás örömeiről

Zongora-, szolfézs-, és ütőszakos tanárként hosszú évtizedeket tölthettem eddig a zenetanári pályán, s ennek során fiatalok több korosztályával foglalkozhattam. Tanítottam zeneóvodás kisgyermekeket, ének-zenei általános iskola alsó- és felső tagozatán éneket, zeneiskolában ütőhangszereseket, de legfőképpen zongorát minden mennyiségben. Tettem ezt örömmel, hiszen a pedagógus hivatás – legyen bármilyen szakos az ember – a gyermekek szeretetéről, tudásunk átadásának vágyáról, és a választott tárgy iránti érdeklődés felkeltéséről szól.

Zenetanári munkánk során a muzsikáé a főszerep, az évszázadokat átölelő, örök érvényű értékeké, legyen az klasszikus zene, vagy népzene, liturgikus muzsika, vagy kortárs zene, esetleg válogatottan értékes könnyűzene. Hihetetlenül gazdag a zongorairódalom, bőven lehetőség nyílik a legkiválóbb, a növendékek személyiségéhez, adottságaihoz, tehetségéhez legjobban illő művek kiválasztására és megtanítására. Megszerzett tudásuk olyan kapaszkodót, lelki támaszt és megnyugvást, naponta átélhető örömeiket nyújthat a diákok számára, mely egyrészt sikerélményhez juttatja őket, másrészt környezetüket is gazdagítja, szüleik és társaik előtt az önbecsülésüket erősíti.

Mai, rohanó világunkban, az információáradatok és a közismereti tárgyak egyre növekvő tudáshalmazába veszve igenis, szüksége van a diákoknak olyan elfoglaltságokra – sport, művészetek, hobbyk -, melyek kikapcsolják őket a mindennapok megszokott, sűrű feladataiból. Ellazulást eredményeznek számukra, másfajta nézőpontot, gondolkodásmódot, szerteágazó, új ismereteket, közösségi élményeket (tanszakhoz, együtteshez, zenekarhoz, kórusához tartozás jó érzését), bemutakozási, szereplési lehetőségeket, sikereket nyújtanak nekik. Ez oda-visszaható folyamat, hiszen az átélt örömök fokozzák a szorgalmukat, a gyakorlási kedvüket, feltételezik a rendszerességet és munkaszeretetet.

Egy választott hangszert a legjobb barátként kell tekintenie a zenét tanulónak. Kettejük szövetségét a legnemesebb muzsikák kiválasztásával és elsajátításával tudjuk mi, tanárok tovább erősíteni. Ehhez azonban nagy szükség van a tanár és diákja őszinte, egymás iránti tiszteletet kimutató kapcsolatára. Ez a hármas egység - tanár-tanítvány és tanítandó tárgy között – képezi a fejlődés útját, zenepedagógiánk kitűzött céljának megvalósítását.

A német romantika egyik nagy mestere, Robert Schumann, zeneszerző és zongoraművész szerint a zenetanuláshoz kiművelt fő, jó hallás, szív és értelem szükségeltetik. Ezt a mi Kodály Zoltánunk még jobban megerősítette egyik írásában: „*Ki a jó zenész? Aki hallja, amit lát, és látja, amit hall.*” Sőt! Tovább ment, és kijelentette: „*A gyermek zenei nevelése az édesanya születése előtt 9 hónappal kezdődik. Sokszor egyetlen élmény egész életre megnyitja a fiatal lelket a zenének.*” Érthető, hogy óriási a szülők és a pedagógusok felelősége.

A Dugonics András Piarista Gimnázium és Alapfokú Művészeti Iskola Mester Tanodájában harmadik éve taníthatom a zongora szakra jelentkező külsős és piarista diákokat. Természetesen, mint minden szakma, így a zenetanítás, esetünkben a zongoratanítás is számos fortélyból és összetevőből áll: alkati és zenei alkalmasság, technikai megalapozás, a két kéz függetlenítése, logikus gondolkodás, hallásfejlesztés, dinamikai és tempóbeli árnyalatok fejlesztése, zenei repertoár kialakítása, munkára nevelés, tanulási folyamatok kialakítása, tudatosítása, előadói készség, képzelőerő, kreativitás fejlesztése.

Tanításunk során, az előre tervezett anyag tanításakor a tudatosság mellett a pillanatnyi ötletek, a rugalmasság, az adott helyzetekhez alkalmazkodás vezéreljék a tanárt. Legfontosabb a jó légkör kialakítása, nyugodt, tanítási körülmények, jó állapotban lévő hangszer, ideális tanterem, inspiráló környezet, tanári bemutató játékok, zenei példaképek, koncertműsorok fellelhetősége, kapcsolat a szülőkkel és a közismereti tanárokkal.

Ha mindezek adottak, akkor nem munkát, hanem élményt és örömet jelenthet diák és tanára számára az értékes zenével foglalkozás.

A zongora tanszakot képviseli a március 23-i bemutató beszélgetésen:

Koltai Zalán Attila – zongora 1. évfolyamos növendék
a szegedi Gregor József Általános Iskola 3. osztályos tanulója

Műsora: Orbán György: Boldog születésnapot
Bartók Béla: Játszó gyermekek
Hajdu Mihály: Szántottam gyöpöt
Mozart: Szánkázás és Ismeretlen szerző: Ragtime – négykezesek a tanárával

Koltai Zalán Attila a 2017. decemberi, tanszaki bemutatón

A tanszak legkisebjei: László Ágnes, Koltai Zalán és középütt László Gellért

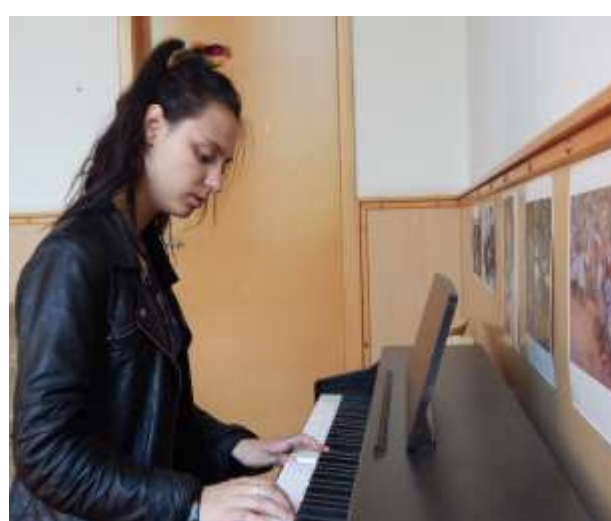
László Katalin továbbképző T/2. évfolyamos zongorista

Tanszaki bemutató utáni pillanatkép 2017. decemberében

László Katalin T/2. és Kocsis Kincső 4. évfolyamos zongoristák, a 2018. március 1-én, a Dugonics András Művészeti Fesztiválon sikeres, szóló zongorajátékukkal érdemelték ki a továbbjutást a március 27-én, a szegedi Városházán rendezendő Dugonics András Emlékülés gálaműsorába!

Vizsga pillanatképek az előző, 2016/2017-es tanév végén